

Mikelaka, 1901. április 6. – Budapest, 1969. május 4.

Munkáscsaládban született, apja vasúti kalauz volt. Aradon érettségizett, majd a József Műegyetemen 1925-ben gépészmérnöki oklevelet szerzett. 1924 és 1926 között az egyetem fizikai tanszékén tanársegéd volt, majd néhány hónapig egy aradi gépgyárban munkásként dolgozott. 1926-ban került a Ganz Villamossági Rt. alkalmazásába, előbb szerkesztő mérnök beosztásban dolgozott, majd 1931-ben az eladási osztályra helyezték. 1939 és 1945 között a Ganz Vagongyár főmérnöke volt, 1946-ban igazgató, majd 1947-ben vezérigazgató-helyettese volt. 1946-ban lett tagja a Szociáldemokrata Pártnak, 1948-ban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába; később tagjelölt, párttagságát csak 1950-ben kapta vissza. Fontos szerepet játszott az állami külkereskedelmi vállalatok megszervezésében, 1948-ban a Nikex Külkereskedelmi Vállalat vezérigazgató-helyettese lett. 1950-ben a Külkereskedelmi Minisztériumba helyezték, előbb főosztályvezető helyettes, majd a gazdasági együttműködési főosztály vezetője volt; 1953. júliusban a Szovjetunió és a távol-keleti államok államközi főosztálya élére állították, 1953-tól 1954. július 6-ig külkereskedelmi miniszterhelyettes, majd 1957. május 9-ig a külkereskedelmi miniszter első helyettese volt. 1956. december 13-ától a Külkereskedelmi Minisztérium megbízott vezetője, majd 1957. május 9. és 1963. december 7. között külkereskedelmi miniszter. Ezután diplomáciai pályára ment, haláláig londoni magyar nagykövetségként szolgált.